

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra MIKAËL

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494196359264/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

og, foran hende, gik han op ad Vindeltrappen til Sovekammeret, hvor Junimaanen lyste:

— Sæt Dig nu, sagde han.

Og hun satte sig i Maanens Lys.

— Saadan, sagde han og rettede paa hendes Hoved.

Han bragte hende Druer og han bragte hende Vin og hun spiste og hun drak og han bragte Druer igen — mens der var tyst og de sad i Maanens Lys:

— Elskede, min, hviskede han.

— Ja, mumlede hun.

Men pludselig rejste han sig og han slog de klare Gardiner til Side, saa alt det skønne Sølvskær faldt ind over hende og ham, og uden et Ord, i en uendelig Jubel, løftede han det funkende Glas op imod Maanen — op til en Hilsen.

Lucia havde rejst sig. Ingen af dem talte. Kun deres Legemer skælvede ganske svagt.

— Lucia.

— Ja.

— Lucia — og Mikaëls hvide Ansigt stirrede frem i Lyset mens hans Stemme sitrede en umærkelig Smule —:

Lucia, hvis Evigheden er, er dette Evigheden

.... Lucia hvilede paa Mikaëls Seng og stirrede paa „Sejren“, der tegnede sig i Lyset:

— Mikaël, kaldte hun.

— Ja, svarede han fra Paaklædningsstuen.

— Hvad kan mon „Sejren“ være værd?

— „Sejren“, raabte Mikaël, der kom løbende ind.

— „Sejren“, gentog han og, gribende om Kanten af Sengens Fodstykke, løftede han i de strakte Arme det hvide Legeme op i Rummet, op imod Maanens Lys.

— „Sejren“, lo han endnu en Gang, mens han rullede sig frem over Sengen, som en Akrobat over Manegens Muld, til han sad paa Hovedgærdet:

— „Sejren“, den er en Formue værd, sagde han og lo igen: